

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1905. február 26.

Vasárnap.

XXIV. évfolyam 17. szám

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona. Félévre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes szám ára 10 fillér.

A lap szíllési részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:

4 hasábos petítorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos és árverési hirdetések külön díjtétel szerint.
Nyílt ér sora 30 fillér.
A hirdetések s nyílt erek díja előre fizetendő.

Az értelmiség tévesztése.

Mikor a jog, törvény és igazság korszakában Makkay Zsiga bátyánk (az Isten éltesse!) bekerült a Házba, minden rendű kíváncsiság a székelzeke szűrtösztő nadrág, kopogós ráncos száru csizma felé irányult. És bizonyos, hogy Zsiga bácsit még mágnessasszonyok is megkukkereztek a főrendek karzatáról. Annak idején az egész jó vice volt, hogy egy ősmameluk kerület az entulajdon vérével szolgált, az aluszékony, székelzeke szűrtösztő küldvén a házba. Hogy Makkay egész végiglen megmaradt a napidíjait gonlosan fölvevő képviselőnek, a kinek honatjai működése még a harsány közbekialtókát se erősítette, mert a követ ur szinte állandó nónában szenvedett. És nem is baj. Inkább az lett volna, ha a népszavazás dicső hősenek fejébe ment volna a tej és politikai porond az órás obstrukciós-szónokok sikereire pályázott volna.

Makkay azonban megsokasodik. Jelek szerint erre az országgyűlésre az ekeszavától eljön egy ember, aki programbeszédében arra lelkesíti a hallgatóit, hogy bontogassák ki a trikókat (a derék honatjának valamit harangoztak egykor a trikolorról azzal tévesztette össze az ő pikáns programját) és eljön jelek szemit egy másik kapáspolitikus, a kinek politikai elve az adó nem fizetés, a negyedik földmieserről, a dárdairól több tisztelettel illik beszélni, mert az józan magyar, a politikai fordulat sodorta a politikai küzdőtérre s megválasztása után olyan nyilatkozatot tett, a mely azt sejteti, hogy ámbár iskolailag palléroztatlan, de nem tartalom nélkül való, a maga értékéről helyes ítélte van és nem akar nevetséges é válni. Ilyen egyszerű magyar embereknek minden tisztetség megadassék, ám mégis politikai szereplésük gondokba ejthet, mert produktív törvényhozási munkát tőlük várni nem lehet és a polgári munkasorin

várjuk tőlük azt a kötelességteljesítést, melyre a hazának szüksége van.

A népképviselői alkotmánynak tehát a nép egyszerű gyermekéből is vannak a törvényhozás házában, így kívánja a demokraciá.

Nem szólunk ellene még ha nagyobb arányban kerülnek is be, ha már a mostani aposztrofált képviselő urak egyrésze nem a legutóbbi demagóg szereplésnek állottak volna a tetején és nagyon is üres zajtűrés révén kerültek volna a Házba. Ámde sok helyen átjitszottak a politikai pártoskodást rendi harccá: az értelmiség ellen való küzdelemmé és így válik reánk oly társadalmi kérdéssé az eset, hogy foglalkoznunk kell vele.

Évtizedek óta tapasztaljuk, hogy az értelmiség összetartozása a néppel meglazul s emebben mindegyik jobban tért foglal a bizalmatlanság és sokhelyen a gyűlölet. Elég, ha valaki nadrágban jár, hogy a nép gyűlölje és a parasztdemagógiai ezt a gyűlöletet ádázul szítja is.

Mit tegyünk ellene, kit okoljunk érte?
Ki mást, mint az egész értelmiséget.

Óh, ezt a bizalmatlanságot nem a pillanat szülte, nem máról holnapra született. Egy lassu folyamat volt az értelmiség tévesztése és mindenütt beáll, a hol az értelmiség nem érezte azokat a kötelességeket, a melyek éppen intelligenciájával jártak.

A paraszttal csak a választási idők során kezelni és akkor, mikor voksára szükség van, azontul nem törődni vele, érdekében mitsem tenni, semmi kontaktust vele nem tartani, sőt mindenkor csak kihasználni, ennek megkellett teremteni a bizalmatlanságot.

A mi elődeink egészen másként fogták föl a néphez való tartozandóságukat, pedig nem hatotta őket annyira át az egyenlőség és testvériség eszméje.

Nem is fordult elő az, hogy a vezetés és irányítás ne az értelmiség feladata lett volna. Ma pedig az arra hivatott értelmiség vagy önkéntesen elvonul, vagy leszorítatik és a közélet szerepei hangos szájhősökből való: sokhelyen, és az értelmiségre hárul az a nagy feladat, hogy ne mindenütt így legyen. Ma még csak tért veszítettünk; de az értelmiség nagy fajsúlya érvényesül, ha azonban a vezető intelligencia nem érvényesül a köz és társadalmi élet minden vonalán, mert kényelmes és mert nem érzi, hogy éppen értelmiségi kötelességi irányító szerepre, ha emberszeretete nem olvasztja el a bizalmatlanság és gyűlölet kergét, akkor ne csodálkozzunk, hogy a vezetést sokfelé ördemellenek, rá nem termettek, talán gonoszszándékuak veszik át minden ügy vesztéségre, melyet az arra hivatott intelligencia kényelemszeretettől nekik átengedett.

Az országgyűlési pártok számaránya. Az utolsó pótválasztás is megtörtént s most már pontosan megállapítható az ideai választások eredménye. A pártok szerint való kimutatás a következő:

Szabadelpárti	142
Horvát	40
Szász	13
Egyéb nemzetiségi	10
Öt kettős mandátum	5
Függetlenségi	169
Disszidens	26
Uj párti	13
Néppárti	24
Pártonkívüli	7
Demokrata	2
Szocialista	2
Összes ellenzéki	243 képviselő.
Összesen	453 képviselő.

TÁRGA.

Téli álmom.

Csillog a nap sugára
A hótelt ormokon,
Csillogó télidőben —
Tavaszi álmodom.

Virágról, amely ontja
Kábitó illatát,
Az ég szerelméről,
Mely égi üdvöt ad.

Szelid, kék leánysemekről,
Melyekből, mint a nap
Hevétel majd e holt táj,
Szívem is lángra kap...

Haan Béla.

Elszállt a fecske...

Elszállt a fecske messzire,
Hulló levél közt nem marad,
Tavaszi vágyak kis szíve,
S kapott a vágyhoz szárnyakat.

Ó, de mi el nem szállhatunk,
Ha fáj a hervadás nekünk,
Csak új tavaszról álmodunk, —
Utánna nem repülhetünk!

Haan Béla.

Merkur vadászkalandjai.

— Elbeszélés. —

Irtó: Barthalis János.

(Folytatás.)

Mindig fáj a foga egy szép medvebőr-lábszőnyegre.

Neki is készült egy napon a medvevadászatnak. Török, vagy szakad, de addig haza nem jön, míg egy mackot le nem terít.

Rettentő hadikészületei is arra vallottak, hogy a szatós szándéka kivitelére komolyan eltökélte magát.

Megelőző napon, mint jó keresztény — aki vállalkozása veszélyes voltát érzi — templomot látogatott. Otthon pedig megírta testamentumát, s azzal, mint aki e földön minden dolgát jól elvégezte, a kitűzött órában érzékenyen bucsuzott el családjától.

Kis gyermekei — volt vagy négy — rimánkodva kérték.

— Apa, löj nekünk bakkecskét!

A vallás pillanatában neje aggódva szólt hozzá.

— Édes uram, ne menj el. Maradj honn. Az éjjel rossz álmaim voltak. Valami baj ér ma. Én féltetek...

Merkur félre értette a neje aggodalmát, s majdnem kiáltva válaszolt.

— Ugyan, asszony! Megint a féltékenység? A „te korodban” nem áll az jól az asszonynak. A hova én megyek, ne félj, ott nem járnak csintalan — pillangók.

Legfőbb vagy egy medvenagyság. Öngyászaiknak pedig porral és golyóval udvarlok majd. Ezzel elrohant.

Hadifelszerelése úgy zörgött, úgy csattogott rajta, mint a középkori vasas lovagokon a mindenféle tábori resztung.

Három vadászkutyát vitt pórázon. Azok között volt egy Diamant nevű szép, sárga kopó. Százötven forinttal vette. Ebben is bízott a legjobban. S nem is ok nélkül ám, mert — habár nem ért többet tíz forinttal — a vadat a világért sem verte volna föl a fektéből — az átkozott dög. Csak ott bogarászott a bokrokban, erdei egerek hollétét szaglászva.

Éppen ez a kutyagazság vezette félre Merkurt. A legjobb kopónak tartotta folyton s szimatolásáért s meg nem vált volna tőle sok kincsért a világon.

Hanem, a mikor széteresztette a kutyákat, olyan furosán érezte magát a hős szatós, mint a halálra ítélt.

Reszketett, fázott — a kénikulában — attól a gondolatától, hogy ha egy műveletlen, tapintatlan mackó azt az udvariasságot találja elkövetni, hogy elébe toppan, s bemutatja magát...

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház szerdán folytatta az alakulási teendőket, Justh Gyula elnöklete alatt. Legelőbb osztályokba sorsolták a képviselőket; azután 3 jegyzőt választottak.

Dedovics György, Esterházy Kálmán, Luby Géza lettek a Ház jegyzői.

A négy bizottság tagjait is megválasztották.

A gazdasági bizottság tagjai lettek: Bethlen, István gróf, Dániel László, Hegedüs Károly, Horváth Rezső, Ma'atinszky György, Molnár János, Nopcsa Elek báró, Nyegre László, Obert Károly, Rátkay László, Salamon Géza.

A mentelmi bizottság tagjai lettek: Esterházy Mihály gróf, Gáll Sándor, Herteller Lajos, Henc Károly, Hlatky Endre, Károly József, Keglevich István gróf, Kubik Béla, Olay Lajos, Pisztor Mór, Popovics Vaszin István, Samassa János, Szivák Imre, Sztáray Sándor gróf, Várady Károly, Vázsonyi Vilmos, Zboray Miklós.

A naplóbiráló bizottság tagjai lettek: Berzsényi Jenő, Bittó Dániel, Böllöny József, Cséván Géza, Csincsek Flórián, Ferenczy Géza, Fogarassy Zsigmond, Geréb János, Gyárfás Endre, Györgypál Domokos, Hédervári Lohel, Hrabovszky Guidó, Karácsonyi Sándor, Majthényi Ádám, Molecz Dani, Ráth Endre, Rudnay Sándor, Szász Zsombor, Szekcsák Ferenc, Teleki Pál gróf, Trauschenfels Emil, Trubinyi János, Uray Miklós, Világhy Gyula és Zichy Miklós gróf.

Az összeférhetlenségi bizottság elnöke lett Károlyi István gróf, helyettes elnöke Günther Antal, tagjai pedig: Andrássy Tivadar gróf, Eötvös Károly, Hadik János gróf, Heinecz Hugó, Hellebronth Géza, Leszkay Gyula, Popovics V. István, Szentiványi Árpád és Zboray Miklós.

Az összeférhetlenségi bizottság jelen volt tagjai azonnal letették az esküt. A mai távollévő Andrássy Tivadar gróf, Eötvös Károly és Popovics V. István jelentkezésük után teszik le az esküt.

Az elnök végül a következő előterjesztést tette: A kormány tudvalevőleg beadta lemondását és a lemondást a király elfogadta. Azt javasolja tehát, hogy a Ház az új kormány megalakulásáig napolja el üléseit, azzal a feltétellel, hogy március 8-án új kormány nélkül is ülést tartson a Ház, mert akkor azokat a képviselőket, akik ellen kérvényt be nem adtak, végleg igazolják. Másnap pedig megalakítják a bíráló-bizottságot. Javasolja végül, hogy a jegyzőkönyvet a Ház ma hitelesítse.

A jegyzőkönyvet hitelesítették, mire az ülés véget ért.

A válság.

A szabadelvűpárt értekezlete.

A szabadelvűpárt febr. 23-án este népes értekezletet tartott Podmaniczky Frigyes báró pártelnök elnöklete alatt.

Az értekezleten Hódossy Imre előadta a 16 tagu bizottság állásfoglalását az esetleg megalakítandó átmeneti kormánnyal szemben.

A szabadelvűpárt nem látja helyesnek az átmeneti kormány alakítását. Azért a költségvetés, illetve az ezt helyettesítő indemnitási javaslat, hasonlóképpen az ujoncjavaslat ellen nem fog szavazni s nem fogja késleltetni a javaslatnak törvényerőre való emelkedését az átmeneti kormány alakítása esetén.

Ezeket a javaslatokat kívül előterjesztendő bármely javaslattal szemben a párt cselekvési szabadságát maga számára teljesen fenntartja.

Átmeneti, vagy koalíciós kabinet.

Kossuth Ferenc, gróf Apponyi Albert és Andrássy Gyula legutóbbi tanácskozásán Kossuth tudomására adta Andrássynak, hogy a függetlenségi párt inkább a koalíciós kabinettet óhajtana, mert az átmeneti kormánynak nem adhat ujoncot és mivel az önálló vámterületet és 67-es törvények katonai részének nemzeti szellemben való teljes végrehajtását csakis ily kormánytól várhatják.

Andrássy kijelentette, hogy az önálló vámterület ellen O felségének semmiféle elvi ellenvetése nincsen, azt teljesen a két államra bizza.

A tanácskozások folyamán még is egy átmeneti kabinet alakítása domborodott ki, amely azonban az ujoncjutalékkal szemben az önálló vámterületet hozná.

Ez esetben az ujoncjutalékok nem akadályozná meg a függetlenségi párt.

Andrássy Bécsben.

Andrássy Gyula gróf febr. 24-én délután 5 órakor Bécsbe utazott, hogy a politikai helyzetről O felségének jelentést tegyen.

Politikai körökben híre jár, hogy Andrássy Gyula gróf azt az előterjesztést fogja O felségének tenni, hogy a tervbe vett átmeneti kabinet megalakítása nem lehetséges.

Háromszékvármegye közgyűléséből.

Sepsiszentgyörgy, február 21.

A közgyűlésbe dr. Sinkovits Ottó, Imecs Ernő és Bányai Kristóf bizottsági tagok, küldöttségileg hívták meg az elnököt, Gróf Haller János főispánt,

akit lelkesült éljenzés fogadott a közgyűlésben megjelentekor.

Ükvözölve a bizottság tagjait, Mélik Kristóf gyáros, birtokos, bizottsági tag elhunytát bejelenti. Javaslata a közgyűlés az elhunyt emlékének jegyzőkönyvi megörökítését és annak a gyászoló családdal való közlését határozta el.

Szent-Iványi Miklós kir. tanácsos, alispán terjesztette elő ezután évnegyedes jelentését, melyet ismertetni fogunk.

Az alispán jelentését a bizottság köszönettel tudomásul vette és megbízta őt, hogy néhai Potsa József v. b. tanácsos, főispánnak a vármegyeház díszterme számára Gyárfás Jenő festőművész által megfestett arcképének a legközelebbi közgyűlésen való ünnepies leleplezésére a megboldogult hátra hagyott családjait is meghívja.

A megyei ügyek során a Potsakoszoruk alapító levelei záradékkal ellátva felterjesztettek.

A vármegyei bérkocsi-szabályrendeletet módosítva jóváhagyták, mely szerint általában 1 koronába állapított meg a vasutállomásokhoz egy kocsi bére. Kovászna-Vajnafalva kivételével, a hová a díj 1 K. 40 fillérben lett meghatározva.

Az igazoló választmány jelentést tett a törvényhatósági bizottsági tag-választásokról, a minnek alapján a névjegyzék két példányban a belügyminiszterhez terjesztett fel. Szotyor községben új választást rendeltek el március 14. napjára, Rápolti Mózes elnöklete alatt. Bartók Károly tb. főszolgabíró, magyarbodzai szolgabíró a kihágási ügyekben önálló bíráskodási joggal ruháztatván fel, a hivatalos esküt, Vajna Miklós főjegyző elolvasása után, letette.

A községi ügyek nagycsoportjából felemlítjük: Sepsiszentgyörgy város szabályrendeletét a közbiztonságról és husszemlérről, a szakvélemény alapján jóváhagyták az 1888. évi VII. t.-c.-nek megfelelően. Fotos község határában levő erdőknek az illető községekhez való áteseteléhez a közgyűlés, a kolozsvári kataszteri igazgatóság értesítése folytán hozzájárult. Jóváhagyták Nagybacon község határozatát telekkönyvi másolatoknak 700 kor. költséggel elkészítése iránt, Gelence község határozatát iskolafenntartási kérdésében, Bolon község határozatát közbiztonsága szervezeti szabályrendelétére nézve, Kilyén község határozatát és Szemerja városrész pótköltségvetését az Olt-hidépítésének építésére vonatkozólag, Nagybacon község határozatát fuvarátalányok rendszerezésére nézve, Uzon, Bodok, Oltselem, Málnás, Zalán, Kálnok, Köröspatak községek határozatát a szülésznek fizetése tárgyában, Magyarbodza határo-

— Isten őrizze! szurkolt családjára gondolva. E percben hangos kopócsaholás verte fel az erdő ünnepélyes csendjét.

Merkur összehorongott. Reszkető kezekkel ragadta meg vagyont érő puskáját . . .

És e pillanatban borjunagságu fekete alak ugrott ki a sűrüből, s mint cövek állt meg tőle négy lépésnyire. Nyomában üvöltözött a Diamant.

A halálrémült szatóc szemei előtt összefolyt a világ. A vad már olyan közel állt hozzá, hogy azt minden rövidlátása mellett észre kellett vennie.

A mi azután történt, az pár másodperc műve volt.

A lövés eldőrdült, s — óh csodák-csodája — a csővége előtt álló mumus bódúlvá rogyott össze.

Merkur pedig halálra rémült a fegyverdurranástól. Ijedelmét még a legfelsőbb fokra stimolta a vad halálos bögése . . . és a következő percben hangos jajveszékeléssel adott hátat a vérestett színhelyének.

Futásnak eredt.

De alig rohant tizlépésnyire, borzalommal látja, hogy oldalt a sűrüből bakugrásokkal, s szakgatott bögést hallatva rohan rá egy másik, ökörnagyságu fekete alak.

— Jaj, az anyamedve! Uram őrizze! — kiáltott viaszsárgára vált arccal a szaladó vadász, — s a vízbeesett ember végső ijedelmével kapott fegyveréhez, s a nélkül, hogy célzott volna, jófajta göbeccsel üdvözölte a másik esőből az — anyát.

És ime — hallatlan eset — ujjalag csoda történt. Az anyamedve két ugrás után térdre rogyott, majd meg féloldalra dült el.

Merkur pedig rohant tovább.

Csak egy közeli tisztáson tért magához, hol izzadtan, s a rogyásig kimerülve vágódott el a zöld pázsiton.

De még ott sem volt nyugalma.

Alig feküdt a gyepen pár percig, mérlegelve a veszély nagyságát, a melyben forgott, midőn a sűrüből haragtól kipirult arccal csörtetett elő két — havasi pásztor.

Merkur rájuk sem hederített. Azt gondolta, hogy azokat a hála vezérli hozzá, a miért két medvétől szabadította meg az erdőt. Legalább nyugodtabban alhatnak a szegény emberek. Nem félhetnek vadokozta kártól.

Hanem ugyan csalódott.

— Mit csinált itt az ur? Férmedtek a pásztorok a szatócra, minden bevezetés nélkül, s a közben véstjósloán emelték rá botjaikat.

Merkur nyugodtan felelt.

— Hát agyonlőttem két medvét. Mi közük hozzá.

A marhák gondviselői még hangosabban kiabáltak.

— Mit? Mit beszél az ur? Hogy két medvét lőtt meg? Lőtt ám fekete fenét, de nem medvét!

Merkur csendes ember volt. Szerette az igazságot, — a bolti cikkek kimérését ide nem érte.

Mint kigyó pattant fel.

— Ki az a gazember, aki azt meri állítani, hogy ma két medvét nem lőttem?

A pásztorok egyszerre kiáltották.

— Hát, én!

Merkur ekkor már elfutotta az epe. Ordított, mint veszett sakál.

— Na, szerencsédük „maguknak,” hogy nincs megtöltve a puskám, azt a jégön kopogó bundás

paraszt mi voltuk; — különben úgy lelőnélek „titeket” Hórák, Klosszák, disznók, marhák, mint a . . . mint a veszett kutyát!

De a pásztorok sem hagyták magukat. Még dühösebben dalárdáltak.

Előnyben voltak a jáger fölött, kinek üres a puskája.

— Ha te, mi is te! Meglővöd ám a jégön kuporgó nagyapádat, ki gombot árult a polyák városokban. Te lőttél medvét? Lőttél az igaz, csak hogy nem medvét, hanem bivalat — kettőt. A boesot, s azután az anyját. Mi őriztük a esordában. A mi kárunk lett volna, ha meg nem esipünk azon melegében, te, marhahóhér! A bivalboesot meggyilkoltad az első lövéssel. Nyolchetas volt. Az anyja vadtermészetű. Borja halálos bögésére a közelből magzatja fel rohant. Azt meg úgy lőtted térdben, hogy csak eldőlt a földön. Az uraság jószágai voltak . . .

Merkur elsápadt. Izgatottan szólt.

— Nem igaz. Nem hiszem. Láttam, hogy mind a kettő macsó volt. A mi fekete az erdőben, az mind medve, ha négy lábom mer járni. Így halottam gyermekkoromban, Poroszországban. Különben, gyerekek vissza a lövés színhelyére, barátim, (most már nem kiabált) majd meglátjuk, kinek van igaza.

Hanem a helyszíni szemle semmi vigasztalót nem nyújtott a Merkurdobogó szívének.

— Mert hát, lájja az ur, szólt megszelídülve az egyik pásztor, ami „fekete” az még nem medve. Ez a szép lövés pedig megér százötven forintot. Hanem azt végezze el az uradalmi kasznár urral.

Merkurban volt annyi igazságérzet, hogy beismerete:

— Bizony nem láttam én sem élő bivalat, sem

zatát külön közegészségügyi körbe beosztása iránt mellőzve, az egészségügyi bizottság határozatához képest a közgyűlés a korábbi beosztást tartotta fenn.

Községi számadások, költségvetések és pótköltségvetések tárgyalása után a póttárgysorozatba felvett ügyeket tárgyalták le.

Az adófelszámoló bizottságba beválasztottak rendes tagokká Bogdán Arthur, Imecs János, pótagoknak Temesvári János és Ifj. Nagy Elek, bizottsági tagok.

A vármegyeház északi részének átalakítása tárgyában a belügyminiszter leiratát tudomásul véve, a műszaki műveleteknek némi módosítása szerint, a felterjesztéssel alispánt bízták meg.

*

A tárgysorozat kimerítettén, gróf Haller János, főispán elnök a jegyzőkönyv hitelesítését február 23-ik napjának d. e. 10 órájára tűzte ki s bejáró beszédében megemlékezett installációja alkalmával tett azon kijelentésére, hogy a főispáni állás bizalmi állásnak tekinti első sorban és a körülményekhez képest mindig tudni fogja, hogy mi a kötelessége. Igyekezett feladatát mindig lelkiismeretesen teljesíteni és megszerezni a vármegye bizalmát.

Nem hagyhatja felemelítés nélkül, hogy a lezajlott politikai mozgalmakban tanúsított elfogulatlan magatartása dacára a „Székely Ujság” oly támadást intézett ellene és oly vádakát emelt, a melyek, ha igazak volnának — bűnügyi jelleggel bírnának.

A Kossuth Lajos fiának Sepsiszentgyörgyről való állítólagos kintitásával kapcsolatosan felhozott támadásaira reflexálva előadta, hogy január hó 21-én éjjel Brázay Zoltán az ifjefalvi választókerület egyik képviselőjelöltje felkereste panaszával, hogy Sepsiszentgyörgy város polgármestere nem engedte a misnapra Sepsiszentgyörgyre kért népgyűlést, a mit Kiss Lajos étfalvi ev. ref. lelkész kérelmezett.

Ebben az ügyben szó sem volt arról, hogy Kossuth Lajos fia Sepsiszentgyörgyre jöjjön és így minden más híresztelés alaptalan.

Következő reggel Brázay Zoltán ismét jelentkezett és most annak adott kifejezést, hogy a Kézdivásárhelyre utazó Kossuth Ferencet, Kézdivásárhelyről a délutáni vonattal való visszautazása alkalmával Sepsiszentgyörgyre kívánják behozni.

Tekintettel a felizagott hangulatra és, a főispán lebeszélte Brázayt arról a szándékáról és együttes aláírással sürgönyben kérték fel Kossuth Ferencet, hogy a nyugalom érdekében ezen látogatástól most eltekintsen. Ehez Kossuth Ferenc hozzá is járult és a vasutnál tartott beszédet a vonatérkezőskor, a

hol megjelent a nagy közönség és Sepsiszentgyörgy város ellenzéki jelöltje dr. Bene István, valamint Brázay Zoltán is. — Sőt, hogy Brázay ur Ifjefalván délutánra kitűzött programbeszédét megtarthassa s a Kossuth Ferencet vivő vonat érkezésénél is jelen lehessen, úgy intézkedett, hogy Brázay Zoltán Ifjefalván két órával korábban tarthassa meg programbeszédét, a miről a választóközönség kellő időben értesítve lett. Dr. Nagy György, Brázay Zoltánnak megbízottja szintén belenyugodott a megállapodásokba s az ellenzéki választók és az érdeklődők a kellő időre ki is vonultak a vasútállomásra, fogadták és meghallgatták Kossuth Ferencet.

Ezekre nézve a korona-tanu maga Brázay Zoltán.

Ezek után kijelenti elnök, hogy minden más irányú híresztelés és ráfogott erőszakoskodás a választások alkalmával követett magatartásával szemben — alaptalan ráfogás.

Névtelen hősököddel szemben tisztességes ember nem küzdök.

Végül köszönetet mondva a bizottsági tagoknak, a közgyűlést éljenzések között bezárta.

*

A közgyűlés befejezése után a törvényhatósági bizottság tagjai impozáns módon bizalmuknak és tiszteletüknek adták kifejezést gróf Haller János főispán iránt.

Ujjvárossy József, kir. tanácsos, indítványára küldöttségileg meghívták az ehávozott főispánt a gyűlésterembe. Itt a bizottsági tagok előzetes lekörzésére Szent-Iványi Miklós alispán kijelentette, hogy azon bizalomnál fogva kérték a főispán megjelenését, a melylyel iránta egész Háromszékvármegye minden elfogulatlan és igazságszerető polgára viseltetik s miután a lefolyt közgyűlés bezárása alkalmával a főispán megemlékezett azon sérelmekről, melyek őt a „Székely Ujság” alaptalan ráfogásai által érték: — nem távozhatnak a komoly tárgyalások helyéről a nélkül, hogy a tiszteletnek, a bizalomnak kifejezést ne adjanak. Minden hazafias igaz székely lelkét, minden békére törkvő lelket fájdalomosan érintett azon ferde, szokatlan és mindez ideig ebben a hazában idegen eljárás, a midőn a felkorbácsolt politikai hullámok elcsendesedésével, a lelki ismeret megnyugvása után egy hírlap, ráfogások motívumok által serkentve — újból üszköt dob be a társadalmi életbe s egy előkelő állású férfinak, igazi uri embernek, egy művelt családoknak nimbuszát, tisztességét akarja meghurcolni. Háromszékvármegye törvényhatósági bizottságának tagjai megilletődéssel

szereztek tudomást a hírlapi megrágalmazás felől és a főispán által minden alkalommal tanúsított hazafias, pártatlan eljárás alapján, bizalmát és őszinte tiszteletét kívánja kifejezni iránta. Szolgáljon ez elégtételül a jogiatlan megtámadás, a galádság ellen.

A bizottsági tagok lelkes éljenzése kísérte a rokonszenvnek kifejező s-avait.

Gróf Haller János főispán meghatottan jelentette ki, hogy ő nem provokált bizalmi nyilatkozatot, midőn az őt ért méltatlanság tényállását előadta. Bizonyos, hogy ellenfelei holnap egy szceniozott ténitelést fognak felemlgetni. Isten a tanu, hogy ilyesmire soha nem is gondolt. A ragaszkodónak, a szeretet nyilvánításának hatása azonban minden érző emberre megindító és jóleső. Az őszinte baráti megnyilatkozásban, a bizalom kifejezésében nem lát még szokatlanságot. Nem osztja azt a felfogást, mely szálló igévé kezd válni, hogy a politikában nincs becsület. Szerinte a politikai és a magánbecsület elválaszthatatlan, így tanulta ezt egy Kossuthtól, Deák Ferencitől és Széchenyitől, a kiket mestereinek vall.

Kijelenti, hogy beadta lemondását főispáni állásáról, mindjárt akkor, a midőn ezt ildomosnak tartotta. Fájó szívvel tette ezt, azért, mert szeretet és ragaszkodás kötötte hozzá ehöz a vármegyéhez. Kijelentette, hogy nem fáradt bele a kötelesség teljesítésébe, megtette kötelességét becsülettel. Nem hallgathatta el, hogy ezen lépését fel ne említse, mert az éppen most kifejezett bizalmi nyilatkozat ezt kötelességévé tette. Hogy miként fog elintőződni a kérdés, azt a jövődő mutatja meg. Halálját fejezi ki, köszönetet mond a tapasztalt jóindulatért. A mi szegény kis hazánkban eredményes munkában nem nélkülözhetjük a munkatársakat. Ha a sors elviszi is Háromszékvármegyéből: mindig buzgó, egyszerű harcosa lesz ennek. A bizottsági tagok támogatását kéri a meddig elfoglalt kelyén van.

A bizottság tagjai meghatottan, viharos éljenzessel fogadták a főispán szép válaszát.

Sz. N.

NAPI HIREK.

Királyi kitüntetések. A király Zsilinszky Mihály vallás- és közokt. miniszteri államtitkárnak a valóságos belső titkos tanácsosi méltóságot, — Szalay Péter miniszteri tanácsosnak, a posta táviró előnkigazgatójának az államtitkári címet és jelleget adományozta.

Személyi hir. Szent-Iványi Miklós, kir. tanácsos, Háromszékvármegye közszeretetőben álló, népszerű alispánja, pénteken Kézdivásárhelyen időzött. Ez alkalomból, tiszteletére, Dr. Török Andor polgármester ebédet adott, melyen a tanácsos és képviselőtestület tagjai közül mintegy 15-en voltak hivatalosak.

Eljegyzések. Özv. Szőcs Károlynét Mágori Mózes, és Bereczki Mikó Sándor leányát: Annuskát eljegyezte Ifj. Jancsó Samu mécsáros. Előre is gratulálunk.

Uj számvevő. Kézdivásárhely város képviselőtestülete mult pénteken d. e. 10 órakor, Szent-Iványi Miklós kir. tanácsos alispán vezetésével tartott ülésében városi számvevővé egyhangulag Lakatos Kálmánt, a városnak eddig is buzgó és tehetséges tiszviselőjét választotta meg. Gratulálunk.

Álarcos bál. Karneval herceg farsangi bohókas bevonulását Kézdivásárhelyre március hó 4-én tartja. Ekkor lesz ugyanis a farsang egyetlen álarcos bálja, melyet az M. Székely János vezetésével a „Iparos Ifjúsági Egyesület” rendez s a melyet a legmelegebben ajánlunk a mulatni vágyó közönség figyelmébe. A kibocsátott humoros meghívót a következőkben közöljük tájékoztatul: „Carneval Herceg Ő Exzellenziája egész udvari kíséretével halhatatlan telefononon jelenti, hogy a már-már letelő farsangon több helyen szegett dícséretől ittasulva, az 1905. esztendő nagy örömeire, a ragyogó arany ifjúságot megtáncoltatni óhajtja, e végből elhatározta, hogy a „Kézdivásárhelyi Iparos Ifjúsági Egyesület” rendező-bizottságával karöltve, saját pénzűre javára, március hó 4-én, szombaton este 8 órakor, a „Vigadó” dísztermében zártkörű fényes álarcos bált fog eszelekedni, mely alkalomra kívül címzett urat és kedves családját, rokonait és barátait szívélyes örömmel meghívja. Azonban, hogy a figurája teljesebb legyen, azt óhajtja ő exzellenziája, hogy a gyülekezet maszka ruhába öltözzék! Kit hitvese elhagyott, kinek buja, bánatja van, agg és fiatal, ifjú és vén, leány és legény, szóval mindenki a jelzett helyre menjen, de hozzon magával tüt és cőrnát, mert a sok nevetéstől megreped a

medvét, a mióta élek. Sajnálom, hogy így jártam, de az apám volt a hibás. Miért nem tanítottott állattanra. Akkor ilyen pech nem történt volna velem.

Pedig hátra volt még egy.

Alig végezte a pásztorokkal dolgát, busan balagott hazafelé.

A kedves sárga kopó, mint a rosszlelkiismeret szegődött melléje. Minha a földből bujt volna elő.

Az erdőszélén aztán elmaradt gazdájától, s a gyér bozótban újabb csaholással vetette magát valami után.

Merkurnak a kedves zene hallatára alig volt ideje új teltényeket tolni a puska üres lökamrájába.

Karesu, sárgaszőrű vad iramlott tova, a borókabokrok között. Diamant jajongva hágott az üldözött vad nyomába.

A már nyugodt vérmérsékletű boltnak célozni, s löni egy másodperc műve volt.

Az őznek vélt állat bukfaceezve dobta magát a közeli vízmosta árokba.

Merkur pedig harsányan kiáltotta el magát.

— Hip-hip, hurrá! Megvan az őz!

S már rohant a drága zsákmány földi porhüvelyé felé, mikor csak mint rossz szellem, úgy emelkedett ki az erdei utvágyányból egy, a szaladástól lihegő plundrás, kuesmás oláh, s elébe ugorva zordonan rivalt az örömmimorban uszó vadászra.

— Oso, dráku? Mért lötte meg a csikómat, domoule? Mit vétett az magának?

Mintha ezerhatszáz voltaerejű villamszikra ütötte volna meg Merkur, úgy hasalt el a földön a mőcsavaira.

— Hát nem őz volt „ez a csikó”? Én azt hittem, hogy őszulát treffétem, rebegte hanyat fekvő a

felsült Nimród. — A baj megtörtént, azt már látom, hanem békésen akarnám a dolgot elintőzni. Mi hát az ára ennek az őz... akarám mondani csikónak? Azonnal fizetek.

A kárvallott oláh nem is kért sokat.

Ötven forintban kiegyeztek, bár az őzek végezetére jutott csikó a kártérítési összeg ötödét sem érte meg.

— De aztán, fortátye, senkinek se szóljon a históriáról, könyörgött a mőchoz a póruljárt vadász.

Az oláh tüszőjébe vágta a pénzt, s úgy esküdözött.

— Domnule! A draku vigyen el, a batrina üljön éjjel a mellemre, s úgy kinozzon meg, ha szőlok valaha a domoule „hírével”. . . . Norok bun!

Merkur, ki nem vette észre a hangban a turpisságot, — majd megcsókolta Romulus ivadékát e szavakért.

Az oláh az erdő sűrűjébe távozott.

És csodálatos: mire Merkur hazaért, az egész kisváros tudta már sikerült vadászkalandjait, — a melyek kétszáz forintjába kerültek.

— Ugy-e, megjövendőttem, hogy nem lesz javadra a vadászat, siránkozott a felesége.

Merkur lemondó hangon válaszolt.

— Gondoltam magam is. Mert a mikor a vadászatra indultam, legelőbb két fehérnép jött szemben rám. S elő véve vadász-zsebkönyvét, reszkető kezekkel írta bele a tanulságot.

— „Vadász, ha asszonyiállattal találkozik, nem jót jelent!”

szája. Ő excellenciája kíséretében lesznek: japánok, muszkák, maszkák szépek, csunyak, okosak, bolondok s lesznek különböfélék itt még nem látott és láthatatlan le- és felvonulások. Ilyet még nem pipált Európa! Mindezek élvezésére szükséges akár előre Turóczy László ur könyvkereskedésében, akár este a pénztárnál személyenként 1 korona 60 fillért, páholtyért 4 személyre 5 koronát, karzatért pedig 30 fillért leszurkolni s ezért este 8 órától reggelig táncolhat, míg csak a lába haza nem viszi. Karzat jeggyel alól nem táncolnak! Felülfizetések örömmel fogadtatnak. Mindenkit tárt karokkal vár a Rendező-bizottság.

— Szegény tanulók segélyezése. Beczassy Imre dálnoki lakos és nagybirtokos a dálnoki állami iskola gondnokságának 200 koronát bocsátott rendelkezésére, hogy abból az iskola legszegényebb sorsu növendékeit jó lábbelivel lássa el. Beczassy Imre a dálnoki fogyasztási és értékesítő szövetkezetnek buzgó pénztárosa. A szövetkezet igazgatósága

meltányolva a láradtságot és nagy felelősséget, melyel a pénztárosság jár, 100 korona tiszteletdíjat szavazott meg neki, ehhez Beczassy Imre még a sajátjából 100 koronát tett és a gondnokság rendelkezésére bocsátotta a fenn jelzett remes célra. A szövetkezet így gyakorol jótékonytételt közvetve, így törli le sok gyermek arcáról a könyvet és ad kenyeret a nemes szívű adakozó utján a helybeli csizmadiáknak, mert a lábbeliket helyben készítették. „A jószívű adakozót az Isten is megáldja” mondja az írás, mi meg azt mondjuk: „A jó példa hathatós nevelő eszköz”. „A tett minden szónál ékeesebben beszél.”

— A torjai új kataszteri ívek tárgyában a következő értesítést vettük: A torjai birtokosoknak tudtára adatik, hogy a tagosítás után készült kataszteri új munkálatok; Torja községhezánál 30 napi közszemlére ki vannak téve, érdekelték a hivatalos órák alatt megtekinthetik s azok ellen irányuló felszólamlásait beadhatják. Kézdivásárhelyt, 1905. február hó 18-án. Dr. Török Andor, polgármester.

— Nyilvános köszönet. A Kézdivásárhelyi Pedagógiai Társaság 1905. évi február hó 5-én tartott műsoros táncestélyének rendezése alkalmából nevezett társaság nevében és annak határozatából kedves kötelezőségeinknek tartjuk a nyilvánosság előtt is, úgy az estély nagydíjnyújtó védnökeinek, névszerint Pál István apátkanonok és Csánki Gyula háromszékvármegyei kir. tanfelügyelő uraknak, valamint a szereplőknek is, nevezetesen: Benkő Irén, Jancsó Irén, Czetz Margit, Kupán Irén, Nagy Emilia, Pál Mariska, Szvoboda Ilonka, Zsigmond Mariska, Kőllönte Katinka és Zsigmond Rózika kisasszonyoknak; továbbá Darvas Aladár, Jánossi Dezső, Pap Miklós, Fröhlich Ottó, Iványi Antal, Jancsó Mihály, Both Mihály, Nagy Károly, Tóth Balázs, Török Sándor uraknak, végül Nagy Dénes főgimn. tanár urnak mint főrendezőnek hálás köszönetünket nyilvánítani. Kézdivásárhelyen, 1905. febr. 20 án. Hassák Vidor elnök. Balázs Márton titkár.

Hirdetések.

Értesítés!

Alulírt pénzintézet igazgatósága tisztelettel tudatja a t. üzlet-feleket, hogy a takarékbetét kamatlábat folyó évi április hó 1-ével kezdődőleg 3^{1/2}%-ban állapította meg.

A 10% tőke kamat adót az intézet fizeti.

A Kisegítő Takarékpénztár Rész. Társ. Igazgatósága.
(19. 1—3.)

Egy 8 m. széles, 16 m. hosszú takarmány tartó

deszka szint

aszbeszt-fedéllel szabad kézből elad

Nagymihály Sándor,
építési vállalkozó Kézdivásárhelyt.
(19. 3—3.)

PÁRTOLJUK A MAGYART

Legfinomabb kivitelű igen célszerű villanyvilágításu

zseblámpa csak 3 korona.

Teljes dobányzó készlet csak 5 koronába kerül és pedig 1 finom u. tajték pipa kínai ezüst foglalatú, 1 hozzávaló pipaszár, 1 célszerű dobány zacskó, 1 gyufatartó, 1 tajték szivarszopóka, 1 szivartárcsa, 1 házi pipa szárral együtt, 1 tajték szivarszopóka, 1 szivarvágó, 1 szivarhúmutató 10 darab összesen.

4 és fél kiló körülbelül 50 drb különféle illatú finom pipere szappan csak 5 K.

s vegyünk csakis Magyarországon.

Egy nagy amerikai gyár törekvése folytán azon helyzetbe jutottam, hogy az elant felsorolt 40 darab szabadalmazott amerikai ezüst árukat mélyen leszállított áron potom 6 frt 40 kr-ért szállíthatom bárkinek és pedig.

6 drb amer. szab. ezüst asztali kés valódi angol pengével

6 drb amer. szab. ezüst evővilla egy darabból

6 drb amer. szabad. ezüst evőkanál

12 drb amer. szabad. ezüst kávéskanál

1 darab amerikai szabad. ezüst leves merítőkanál

1 darab amerikai szabad. ezüst tejmerítő kanál

6 darab angol „Viktoria” pohártálca

1 darab remek asztali gyertyatartó.

40 darab összesen csak 6 frt 40 kr-ért ezen tárgyak ezelőtt 40 forintba kerültek.

Az amerikai patent ezüst egy teljesen fehér fém belül is, melyért jótállást vállalok.

Megrendelhetők utánvét mellett.

Neumann József-nél

Budapest, VIII., Örömvölgy-utca 19.

KONYHAKÉSZLET

5 darab solingeni pengéjű kés és 1 darab szeletelő villa csak

4 kor. 50 fillér.

6 darab zománcozott fazék és 6 darab lábas különböző nagyságuk csak

5 kor. 90 fillér.

Egy valódi

Roskopf óra

kétévi jótállás mellett csak 5 korona

(17. 3—20.)

Sz. 9881—904.

tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai királyi járásbíró, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Özv. Molnár Józsiásné szül. Gál Emilia k.-vásárhelyi lakos végrehajtónak, Dr. Czeglédi Miklós ügyvéd által képviselt ismeretlen tartozkodású Küchnel József végrehajtást szenvedő elleni 470 K. 47 fillér tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék (a kovásznai kir. járásbíró) területén levő, Zabola község határában fekvő, a zabolai 2656. sz. tljkvben foglalt 1363/2. hrsz. szántóra 18 K., a 6837/4. hrsz. szántóra 50 K., a zabolai 1600. sz. tljkvben 1713., 1714. hrsz. házas beltelekre 968 kor. Összesen 1036 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban

az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1905. évi március hó 13-ik napján a e. 9 órakor Zabola községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság. Kovásznán, 1904. december 14-én.

Száva Jakab,

(20. 1—1.)

kir. aljbíró.

Olcsó pénzt!!

Földbirtokokra 4⁰/₁₀₀—5⁰/₁₀₀-ig a mivel a tőke is törlesztődik közvetitek.

Raktáron tartok:

gazdasági- és varrógépeket,

továbbá erőtakarmányt, ponyvát és mindennemű zsákokat, gyorsan beszerezem, gépek javítását, elvállalom a Gazdasági Kereskedelmi és Iparbank Részvénytársaság kézdivásárhelyi áru osztály üzletében.

Tisztelettel:

Ifj. Nagy Ferenc,

műmalomtulajdonos.

(14. 5—10.)

Nyomatott Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában Kézdivásárhely t.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.